

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓/๒๕๖๘

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๘๐/๒๕๖๗

วันที่ ๑๕ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๘

ระหว่าง	{	พระอำนาจ สุประดิษฐ์ ณ อยุธยา	ผู้ร้อง
		นางรุ่งระวีพร กิตติธนิรมัย ที่ ๑	
		นายพีระพันธ์ ปาละคะเชนทร์ ที่ ๒	
		นายสมยศ ชัยประเสริฐ ที่ ๓	
		นายศตวรรษ ทาแก้ว ที่ ๔	
		นายชวลิต อิศรเดช ที่ ๕	
		นายพรชัย พุ่มกำพล ที่ ๖	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง พระอำนาจ สุประดิษฐ์ ณ อยุธยา (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า พระอำนาจ สุประดิษฐ์ ณ อยุธยา (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องเป็นโจทก์ยื่นฟ้องนายกฤษฎะ ฉายากุล ที่ ๑ พระครูธรรมบาลชัยคุณ ที่ ๒ และพระครูปลัดสิริโชค สิริธัมโม ที่ ๓ เป็นจำเลยต่อศาลจังหวัดหลังสวน ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หมิ่นประมาท และความผิดต่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ศาลจังหวัดหลังสวนได้สวนมูลฟ้องแล้วพิพากษายกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่ง

- ๒ -

ให้เป็นพับ ในคดีหมายเลขดำที่ อ ๘๑๒/๒๕๖๓ คดีหมายเลขแดงที่ อ ๓๕๕/๒๕๖๔ ผู้ร้องอุทธรณ์ นางรุ่งระวีพร กิตติธนนिरมัย (ผู้ถูกร้องที่ ๑) นายพีระพันธ์ ปาละคะเชนทร์ (ผู้ถูกร้องที่ ๒) และนายสมยศ ชัยประเสริฐ (ผู้ถูกร้องที่ ๓) องค์คณะผู้พิพากษาในศาลอุทธรณ์ภาค ๘ พิจารณาใน ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วนแพ่งชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๑๘/๒๕๖๔ คดีหมายเลขแดง ที่ ๒๒๐๐/๒๕๖๔ ผู้ร้องยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกาและขอให้นำคดีเข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมใหญ่ ศาลฎีกา นายศตวรรษ ทาแก้ว (ผู้ถูกร้องที่ ๔) นายขวลิต อิศรเดช (ผู้ถูกร้องที่ ๕) และนายพรชัย พุ่มกำพล (ผู้ถูกร้องที่ ๖) องค์คณะผู้พิพากษาในศาลฎีกาเห็นว่า เป็นกรณีที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ ภาค ๘ พิจารณาพิพากษาฟ้อง ต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงและปัญหาข้อกฎหมายตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๐ ไม่จำเป็นต้องพิจารณาเรื่องนำคดีเข้าที่ประชุมใหญ่ ศาลฎีกา ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาของผู้ร้องนั้นชอบแล้ว ให้ยกคำร้อง ผู้ร้องเห็นว่า ผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ พิจารณาพิพากษาคดีโดยไม่พิจารณาคำฟ้อง พยานเอกสาร และอุทธรณ์ชี้แจง ข้อหักล้างของผู้ร้อง และผู้ถูกร้องที่ ๔ ที่ ๕ และที่ ๖ มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ฎีกาและไม่พิจารณา อุทธรณ์คำสั่งศาลอุทธรณ์ภาค ๘ ที่ไม่ยอมคืนเงินค่าขึ้นศาลเป็นจำนวน ๔๔,๒๐๐ บาท เป็นการพิจารณา พิจารณาพิพากษาคดีโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๗ และเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗

ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งให้ผู้ร้องทราบว่า เรื่องร้องเรียน อยู่ระหว่างการแสวงหาข้อเท็จจริง เมื่อได้รับข้อเท็จจริงครบถ้วนแล้วจะนำมาประกอบการพิจารณาต่อไป แต่เนื่องจากผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในระยะเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่ ได้รับคำร้องทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. การกระทำของผู้ถูกร้องทั้งหกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๗ และเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗

๒. ให้ผู้ถูกร้องที่ ๔ ถึงผู้ถูกร้องที่ ๖ คืนเงินค่าขึ้นศาลจำนวน ๔๔,๐๐๐ บาท แก่ผู้ร้อง

๓. ให้ศาลชั้นต้นพิจารณาสืบพยานหรือศาลอุทธรณ์พิพากษาคดีใหม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

- ๓ -

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ทราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” มาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจอรัฐ และต้องมิใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...” มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๔๗ ผู้ใดถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ ถ้าผู้นั้นเห็นว่าการละเมิดนั้นเป็นผลจากบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณายื่นคำร้องต่อศาลพร้อมด้วยความเห็นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องจากผู้ร้อง โดยให้ผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่งหรือไม่ยื่นคำร้องภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ผู้ถูกละเมิดมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลได้”

- ๔ -

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า การพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องที่ ๑ ถึงผู้ถูกร้องที่ ๓ ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๑๘/๒๕๖๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๒๐๐/๒๕๖๔ และคำสั่งไม่อนุญาตให้ฎีกาของผู้ถูกร้องที่ ๔ ถึงผู้ถูกร้องที่ ๖ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการกระทำที่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๗ และเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ซึ่งการยื่นคำร้อง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ใน พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘ แม้ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่น คำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด อันทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรง ต่อศาลรัฐธรรมนูญก็ตาม แต่การยื่นคำร้องตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา ของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้อง และเอกสารประกอบคำร้องปรากฏว่า ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน วันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๗ และผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในกำหนดเวลาหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้อง จากผู้ร้อง ผู้ร้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๖๗ เป็นการยื่นคำร้องเกินเก้าสิบวัน นับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ กรณีไม่เป็นไป ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา ของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๔๘ วรรคสอง อีกทั้งเป็น กรณีที่ผู้ร้องได้แยงดุลพินิจการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้องทั้งหก เป็นการใช้อำนาจของผู้พิพากษา หรือตุลาการที่มีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง ประกอบกับเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตาม รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

- ๕ -

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๖ -

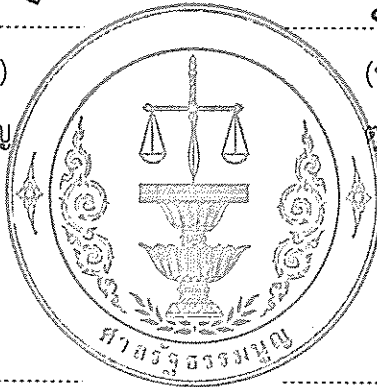
(คำสั่งที่ ๓/๒๕๖๘)

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุทธิ์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม รัฐอมฤต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ